

Publicerad 2020-03-27 09:47 av angela Täubert fd Jansson

Saknaden av något man haft kontra glädjen av det man har

Livet går vidare och vi med det

Jag är en ensam kvinna som vandrat genom livet precis som alla andra, jag har varit gift 35 år med samma underbara man som tyvärr lämnade mig ensam efter en lång tids sjukdom.

Sorgen och saknaden var och är stor, men livet måste gå vidare...

jag fann ett annat hjärta som verkade klappa för mig, och föll i den mannens fångstgrop.

Allt verkade så vackert och fantastiskt i början, lyckan var total...

ja det trodde jag, men ganska snart visade det sig att mannen ifråga inte hade "rent mjöl i påsen" så misstankarna och problemen kom som en beställning på posten!

Som tur är så är jag en kvinna med båda fötterna väl förankrade på marken, så jag tackade för mig och gick.

Det gjorde naturligtvis ont och besvärar mig fortfarande, tankarna kommer ibland, kunde jag ha gjort något annorlunda, men då slår genast förståndet till och säger: Nej du gjorde rätt.

Nu har jag landat och känner att ensamhet faktiskt är riktigt njutbart, att bara få tänka på mig själv och för ögonblicket bara göra det som faller mig in, det är en fantastisk känsla!

Visst, jag saknar den där öppna famnen, det där leendet, blommorna jag fick när jag minst anade det, kärleksstunderna när vi flöt iväg på erotikens vågor för att tillsammans nå svindlande höjder, men livet går vidare och vi med det.

Nu får jag uppleva allt det jag missade under mina år som gift, och det mina kära skrivarevänner är fantastiskt det också.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren angela Täubert fd Jansson med Poeter.se id #43743 innehar upphovsrätten